Copyright Biarritz Tourisme, Foto: Cazenave

Tekst napisao: **Žikica Milošević**

Nepoznata mesta za dobar odmor

Destinacije koje čekaju naše turiste

Svake godine naiđe neka nova destinacija u ponudi naših turističkih agencija, svake godine plane neki novi, nenadani aranžman, za koji još nismo čuli, koji kod nas još nije stekao popularnost. Tako je jedne godine naišla sramežljiva Bugarska, onda nepoznata i "sumnjiva" Turska, a danas je odlazak u te zemlje već redovna pojava i deo opšte kulture naših građana... Imate dubok džep i ide vam se negde gde "naših" nema? Želite da budete atraktivni svojim prijateljima kada dođete sa pričama sa putovanja? Nemate puno novca, a želite novu zabavu na nekom "nepoznatom mestu"? Nema problema! U ovom i sledećem broju obradićemo 10 destinacija koje svet već odavno poznaje, a naši turisti tek treba da otkriju. Probajte neko novo letovanje... Evo prvih pet predloga!

Soči i Adler

Ako ste se pitali gde se to ruski bogataši, milijarderi i njima slični sunčaju kada su u Rusiji, odgovor je: u Sočiju. Ako se pitate gde je bivši predsednik Boris Jeljcin, sada kada je u penziji, odgovor je isti. Ako vas interesuje gde Putin prima svoje uvažene goste, ponovo ćete dobiti isti odgovor. Soči, zajedno sa svojom rivijerom, predstavlja jedan od najdužih urbanih kompleksa na svetu - njegova neprekinuta urbana površina, zajedno sa obližnjim gradovima iznosi 145 kilometara, od čega su 118 kilometara peščane plaže. Obećava, zar ne? More. Crno more, Ruska rivijera. Na njegovim ulicama ne raste obično drveće: ulično drveće su palme, eukaliptusi, čempresi, banane, bambusi. Od ruske zime, Soči "brani" zid Kavkaza, koji ne dozvoljava severnim vetrovima da "udaraju" svojim hladnim talasima o more. Ovo je suptropska Rusija i jedan od najsevernijih suptropskih gradova sveta. Nalazi se na geografskoj širini, recimo, Splita (43,5 stepena SGŠ) i 145 kilometara njegove dužine dele se na četiri administrativna regiona: Adler, najjužnije letovalište Rusije, od abhaske granice na reci egzotičnog imena Psou, do sela Kudepsta (ništa manje egzotično!), zatim na Hostinski region, Soči i Lazarevku, sve do reke Magri.

Ruska elita i radnička klasa susreću se ovde, kao što se mešaju i sanatorijumi sa luksuznim vilama, Radisson hoteli sa radničkim odmarалиštima i mercedesi sa moskvičima. Doduše, do ovde se stiže isključivo avionom. Grad je poznat po jedrenju, skijanju na vodi, ali i po lekovitim pansionima socijalističkog tipa. Trebalo je,ipak, radnička klasa da se zdrava i čila vrati na posao! Tu su i "dače" rukovodilaca, danas poznate vile za klasu Romana Abramoviča, koji navrati ovde kada nije u Londonu, Moskvi ili kakvom drugom egzotičnom mestu u svetu. Smeštaj je moguće naći u svim varijetetima: od najjeftinijeg do superluksuznog. Srednja temperatura kupališne sezone, koja traje od maja do oktobra, je nekih 22 °C, dok je tokom leta oko 30°C. Soči u celini pripada nacionalnom parku, što govori samo po sebi. Interesantna stvar je da se u ruskim turističkim časopisima uvek može videti sledeća reklama: "Ako ste mislili da ćete dolaskom u Soči prekinuti svoju pozorišnu sezonu, prevarili ste se! Pozorište u Sočiju organizuje svakodnevno gostovanja vrhunskih pozorišta iz ostatka Rusije, ali i Ukrajine: Boljšoj teatar, baleti, Petrogradska opera... Neće vam biti dosadno!" Neverovatno, zar ne? Kome se još u Srbiji, kada je na moru, ide na balet? Ali, Rusima se ide. Ne treba zaboraviti da su tek dolaskom ruskih izbeglica, početkom 20-ih godina prošlog veka, Beograđani prvi put videli ljude koji šetaju pse na ulici, piju crni čaj, daju psima lična imena i "daju" decu na balet. Razlika u balkanskoj i ruskoj civilizaciji je velika, stoga pokušajte da prevaziđete predrasude, inače ćete biti vrlo iznenađeni našim niskim nivoom kulture i ponašanja. Neki od festivala u Sočiju su već legendarni: Kinotavr, filmski festival, ali i modne revije (po čemu liči na Kotor) ili Festival piva (po čemu može da liči na bilo koji grad!). Jedan od specijalnih doživljaja je odlazak u Adler, ravničarski grad pored Sočija, u kome su plaže najlepše, u kome nema toliko gužvi, i tek se počinje sa masovnom gradnjom hotela i klubova. Adler je idealan za porodični odmor, ukoliko zaista želite odmor.

Panorama Sočija

Manastir **Novi Atos** u Pitsundi, predstavlja obaveznu ekskurziju svih koji dolaze u Soči i Adler

U okolini:

Nekih 45 kilometara severno od Sočija nalazi se skijalište Krasnaja Poljana (Crvena Poljana), gde je sve do aprila moguće skijati, slično Libanu ili Crnoj Gori. Soči je, paradoksalno, iako letovalište, isto tako i grad-kandidat za sledeću Zimsku olimpijadu! Naravno i leti je moguće otići na sjajan kavkaski treking po čistom vazduhu, daleko od morske vreve. Moguće je napraviti i sjajne ekskurzije u obližnju Abhaziju, zvanično u sastavu Gruzije: jeftina i prelepa letovališta sovjetske elite, poput Gagre i prestonice Suhumija idealan su odabir da se u njima provede nekoliko dana. Ne treba propustiti ni veličanstveni manastir Novi Atos (Novij Afon) u mestu Pitsunda, okružen čempresima, morem i brdima!

Side

U južnoj Turskoj, na obali Sredozemnog mora, nedaleko od Antalije, da budemo precizniji, na 75 kilometara od nje, nalazi se grad koji ruski turisti bukvalno opsedaju, a naši turisti za njega gotovo da i ne znaju. Kada se kaže "ruski turisti", onda se misli na nekoga ko mnogo troši, ko ne pita za cenu, već samo za kvalitet. Dakle, sledimo ih malo. Reč-dve o istoriji: Side je nekada bio važan trgovački grad i važna luka koja je trgovala sa ostatkom Mediterana. Bizarna činjenica je da je ovo bio centar trgovine robljem iz Afrike, ali i centar gusarenja istočnog Sredozemlja. Sam istorijski grad Side se nalazi na malom i pljosnatom po-

Panorama Sidea
Copyright Ministry of Culture and Tourism of Republic of Turkey

Turski primorski gradovi okruženi su grčkom, hetitskom i rimskom istorijom
Copyright Ministry of Culture and Tourism of Republic of Turkey

luostrvu koje je 300 metara široko i 800 metara dugačko i bukvalno je "napakovan" arheološkim čudesima i okružen sa obe strane dubokim i plavim morem.To što je postao top-destinacija nije, dakle, nikakvo čudo. Iako je Side postao ekstremno popularno odmaralište, uspeo je da sačuva svoju "starinskost" i autentičnost. Zahvaljujući obilju arheoloških nalazišta, grad je došao na mapu turskih atrakcija, a sam Stari grad predstavlja čudo smirenog šarma: slatke jednospratne kućice sa drvenim balkonima, u lavirintu vijugavih uličica. Ako ste pobornik edukativnog turizma, nagledaćete se antike: amfiteatar, koji datira iz helenističkog perioda (jedan od najvećih u Turskoj), koji je mogao da primi otprilike 15 hiljada gledalaca; rimski hram Apolona i Artemide; gradske kapije; akvadukti i muzeji... Posebno zadovoljstvo je, kažu, hodati pored ovih znamenitosti noću, kada su osvetljene...

Ako želite prirodu i plaže i onda ste na pravom mestu! Kažu da u Sideu more, planine i šume prosto prelaze jedno u drugo, mešajući se na tako suptilan i neiskvaren način kao malo gde još u svetu. Možda će stariji čitaoci znati na šta mislimo... na Dalmaciju, recimo, od pre 40 godina. Side se, međutim, van Starog grada na poluostrvu, izuzetno intenzivno gradi - hoteli, diskoteke, plažni kompleksi - uostalom, kao i cela Turska i Sredozemna rivijera ove maloazijske zemlje. No, Turci su izuzetno pametni u svojoj urbanizaciji - infrastruktura ide prva, tako da je konfor sjajan - nema "crnogorskih specijaliteta" tipa: nema vode, pritisak je uzbrdo slab, rupe na putu, autobusi ne idu... Sve je tačno kao sat, zato što Side zavisi upravo od visokoplatežnih turista. U okolini grada dominiraju hoteli od četiri i pet zvezdica, koji pružaju vrhunski konfor, a često su izdvojeni od naselja, smešteni na plažama, skriveni šumama, u raznim živopisnim uvalama... Side predstavlja raj za "kulturne turiste", ali i one ljude koji vole mir, uživanje i luksuz. Za turiste koji bi da se za značajno manje novca, nego što bi ih to koštalo negde u zapadnoj Evropi, provedu "svetski".

U okolini:

Po običaju, turski primorski gradovi su okruženi grčkom, hetitskom i rimskom istorijom, tako da pružaju fantastične mogućnosti za fakultativne ekskurzije, koje vam od srca preporučujemo. Na 80 kilometara od Sidea, posle divnog putovanja uz more, naići ćete na ruševine grada Faselisa, grada koji su osnovali Grci sa Rodosa u 7. veku pre nove ere. Mnogo vekova je ovaj grad bio najvažnija likijska luka, i to zato što je sam Faselis imao tri luke: Severnu, Južnu i Vojnu. Kroz grad vas vodi 24 metra široka avenija, koja je bila glavna ulica, a na zapadnom kraju se nalazi Hadrijanova kapija. Grad je prekrasno očuvan, kao Efes, recimo, tako da možete da vidite i javna kupatila, trg i amfiteatar!

Posle Faselisa, autoputem se stiže do Olimpa i Džiralija. Džirali je ime sela koje je nastalo u blizini Olimpa, lučkog grada osnovanog u 2. veku nove ere, koji je bukvalno cvetao sve do 15. veka i pada vizantijske moći. Kažu da se slavni mit o Belerofontu upravo ovde zbio. Stari grad Olimp je takođe veoma dobro očuvan i nalazi se sa dve strane divne doline. Na mestu gde stari Olimp izbija na morsku obalu, nalazi se sjajna peščana plaža. Koliko puta ste se kupali na plaži u antičkom gradu? Kada završite sa tim, možete otići pešice do Goruće planine, prirodnog fenomena Džiralija. Ovdašnji žitelji ga nazivaju janartas, a sam fenomen je rezultat izbijanja prirodnog gasa iz zemlje. "Jezici" gasa izbijaju iz zemlje kao gejziri na Islandu i hrle put neba. Fascinantan prizor. Ali, savet turistima je da plate nekog seljanina da ih tamo odvede, jer bi u samostalnom pokušaju mogli da dožive neprijatni udar gasa o stopala... koji bi mogao da ih odvede u neželjenom pravcu! Ima, dakle, još delova Turske koji nisu "izvikani", još antičkih gradova koji nisu otkriveni, još prirodnih lepota za koje niste čuli. Ne otpisujte Tursku prerano! Pokajaćete se!

Jedno od brojnih ostrva prelepe El Gune

El Guna - "egipatska Venecija"

El Guna

El Gunu nazivaju "egipatskom Venecijom", što zvuči posebno fantastično kada imate u vidu da je ovaj veštački osmišljen gradić iznikao na pustinjskim obalama Crvenog mora, na crvenom pesku lagune i na mnogobrojnim ostrvima. Površina od 11 miliona metara kvadratnih, na kojoj je oživeo pomalo kič, pomalo bajkovit i fantastični grad nastala je najpre u glavama jedne od najuticajnijih i najbogatijih egipatskih porodica, porodice Saviris. Savirisi su, slično dubajskim emirima, poželeli da razviju turizam tamo gde se susreću pustinja i more. I uspeli su! Najekskluzivnije odmaralište Crvenog mora je, više od svih drugih, više od Hurgade, fascinantna El Guna. Nešto poput mesta na kome dominiraju vile "lux" i vrhunski restorani... Ovo je Dubai južno od Dubaija, ekskluzivniji i manji.

Kristalna voda Crvenog mora, sa koralima i fascinantnim morskim životom prosto vas mami da idete na skuba-dajving ili snorkeling, da ponesete male nepromočive kamere i da slikate sve te fascinantne šarene ribice i biljčice. Romantično mesto za sve one koji vole jahting, jedrenje. A tako je i počelo - od malog mesta za privezivanje jahti, van domašaja struja i vetrova, do

Zelena oaza usred pustinje

Za odmor i uživanje ne treba mnogo

Njegovo srce i središte je Kafr El Guna, centar grada sa životom koji ključa i danju i noću. Ovo je mesto na kome se sreću meštani i posetioci grada. Kafr se nalazi na jednom ostrvcetu i sagrađen je u stilu tradicionalne egipatske arhitekture sa unutrašnjim dvorištima, beskonačnim alejama i kupolastim svodovima. Nežne pastelne boje Kafra predstavljaju savršeni kontrast sa jarkim bojama lagune i plavetnilom neba. Prodavnice, saloni, kafei, restorani koji vam nude lokalne delikatese ili francuske specijalitete i italijansku kuhinju... Barovi, diskoteke, bioskopi. Tu je i istočnjački bazar u kome dominira tradicionalni stil: kafei i čajdžinice u tipično egipatskom stilu, prodavnice suvenira nalik na one u Kairu, butici... Tu su i tržni centri, muzeji i opservatorija. Akvarijum? Naravno! Hoteli sa saunama i turskim kupatilima, sa bazenima i igralištima za odbojku na pesku... Nema nijednog vida vodenog sporta koji ne bi bio moguć u El Guni. Sve je ovde moguće, čak i to da se meštani diče svojom pivarom i vinarijom. U pustinji? Naravno. Oni kupuju najkvalitetnije grožđe, tamo gde je te sezone bila najbolja berba, takođe i ječam, i prave svoje vino i pivo u El Guni. Elgunsko pivo je svetlo i lagano i ni po čemu ne zaostaje za meksičkim, na koje i liči. A što se tiče vina; recimo, jedne godine možete da pijete vino pravljeno od grožđa sa Sardinije, druge godine iz Andaluzije, a već sledeće... ko zna!

Iz peska lagano izlaze veliki rakovi i kreću ka moru, ne obraćajući pažnju na vas ni najmanje, bezopasni su... Sve je mirno, daleko od civilizacije, a opet civilizovano. Sve je ovde uživanje u Egiptu i luksuzu, moru i pustinjskom vazduhu.

U okolini:

Možete da idete na izlete brodom koji imaju dna od stakla, da gledate fascinantni i šaroliki životinjski svet dubina ispod samih stopala! Naravno, tu su i izleti u Luksor, gde se nalaze mnogobrojni spomenici drevnog Egipta ili pak u Abu Simbel, nedaleko od granice sa Sudanom, gde se nalaze ogromne statue koje su mogle da budu evakuisane i ponovo sastavljane zbog gradnje ogromne hidroelektrane...

www.eurojet.co.yu

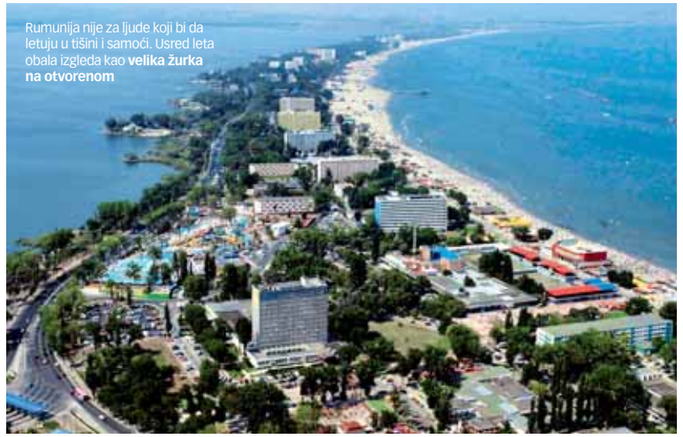
Da li putujete da biste živeli ili živite da biste putovali?

eurojet
TRAVEL COMPANY
Vuka Karadžića 9, 11000 Beograd
Tel. (011) 3284-383, 3284-393, 3284-323

Mamaja i Rumunska crnomorska rivijera

Dobro, kažete da poznajete Crno more. Ali, to je samo Bugarska, da budemo iskreni. Verovatno vam se desilo da se nađete negde u Varni ili na severnom bugarskom primorju i da pomislite "Šta li se nalazi iza ovih planina?". A odgovor je: nalazi se još toplih i dugačkih peščanih plaža. Nalazi se Rumunsko primorje.

Centar Rumunske rivijere je Konstanca, ali je najveći turistički centar obližnja Mamaja. Svakog leta se na meke, peščane plaže, 245 kilometara dugačke obale Crnog mora, koliko poseduje Rumunija, stušti ogroman broj Rumuna i stranaca sa svih strana sveta. Usred leta, crnomorska obala nama susedne zemlje izgleda kao velika žurka na otvorenom, budući da se ogroman broj ljudi skuplja na jednom relativno malom prostoru. Otud možemo reći sledeće: Rumunija nije za ljude koji bi da letuju u tišini ili samoći, niti da uživaju u spektakularnim pejzažima i brdima. Ovo je mesto za porodice sa decom, koja bi da nauče da plivaju u plitkoj vodi Crnog mora, ili pak, za one koji bi da izaberu ludi provod u "omladinskim letovalištima", koje ćemo tako nazvati jer ih posećuju mahom mladi. Meso na roštilju, kafići na otvorenom, ćevapi (mići) i pivo (bere)... naravno, odličan ambijent ako ste navikli na Budvu u punoj sezoni. Onda je ovaj kraj za vas idealan i logičan nastavak noćnog i "kulturnog" života koji tražite tokom leta. Na Rumunskoj rivijeri postoji 12 glavnih turističkih naselja. To su, od severa ka jugu: Mamaja, Konstanca, Eforije Nord, Eforije Sud, Kostinešti, te ona koja nose imena po božanstvima i božanskim lokalitetima: Olimp, Neptun, Župiter, Aurora, Venus, Saturn i Mangalija. Mamaja je najpopularnija, sa svojim hotelima, kojih ima puno. Grad poseduje gotovo festivalsku atmosferu, sa mnogo zelenila, tako karakterističnog za mesta građena u mešavini austrijskog carskog i ruskog carskog stila, kakva su gotovo sva u istočnoj Evropi toga doba. Na obližnjem jezeru (a ovo je i prednost geografskog položaja Mamaje) možete da se bavite svim mogućim vodenim sportovima: skijanjem na vodi, sejl-bordingom, jedrenjem, veslanjem, vožnjom čamaca na pedale... Mirna, pomalo tamna i ne previše slana voda ovog mora će vas oduševiti ukoliko volite mir, oker pesak i dugačke plaže sa suncobranima, a niste fanatik strmih litica i mora koje divlje udara o hridi. Ježeva i drugih zloćudnih (po vaša stopala, naravno) životinja nema. More je toplo, a sveži povetarac sa severa, duva duž nezaštićene obale, sprečavajući da vrućine budu nesnosne, kakve bi inače bile u ovo doba godine.

Rumunija nije za ljude koji bi da letuju u tišini i samoći. Usred leta obala izgleda kao **velika žurka na otvorenom**

Mamaja, najveći turistički centar Rumunske rivijere

U okolini:

Konstanca, stari rimski grad, nalazi se samo malo dalje i do njega se stiže vožnjom gradskim autobusom Konstance, broj 41. Cene? Prava sitnica! Ako ćete smeštaj platiti malo skuplje nego u Bugarskoj (obala je manja, pa je i hotela manje, a turista je više), to ćete nadoknaditi vanpansionskom potrošnjom, koja će biti manja nego na obalama južnog suseda. Stara Konstanca je vredna obilaska, a ima i sjajnu plažu u centru grada. Zanimljivo, grad osim pravoslavnih crkava, poseduje i veliku džamiju, Mahmudiju, ali i ostatke rimskog

Istorijski muzej u **Konstanci**

grada Tomisa. Glavni orijentir grada je Kazino, građen u stilu francuskog baroka, ali tek 1910. godine. Preporuka je svih vodiča da popijete nešto na njegovoj terasi, kao vrhunac ugodaja.

Eforije Nord predstavlja vrlo poznatu lekovitu banju, a grad je poznat po turistima koji podjednako tragaju za izlečenjem, terapijom i klasičnom zabavom. Nedaleko od gradića, nalazi se malo jezero Belona, na kome se takođe možete okupati, a vrlo je popularno

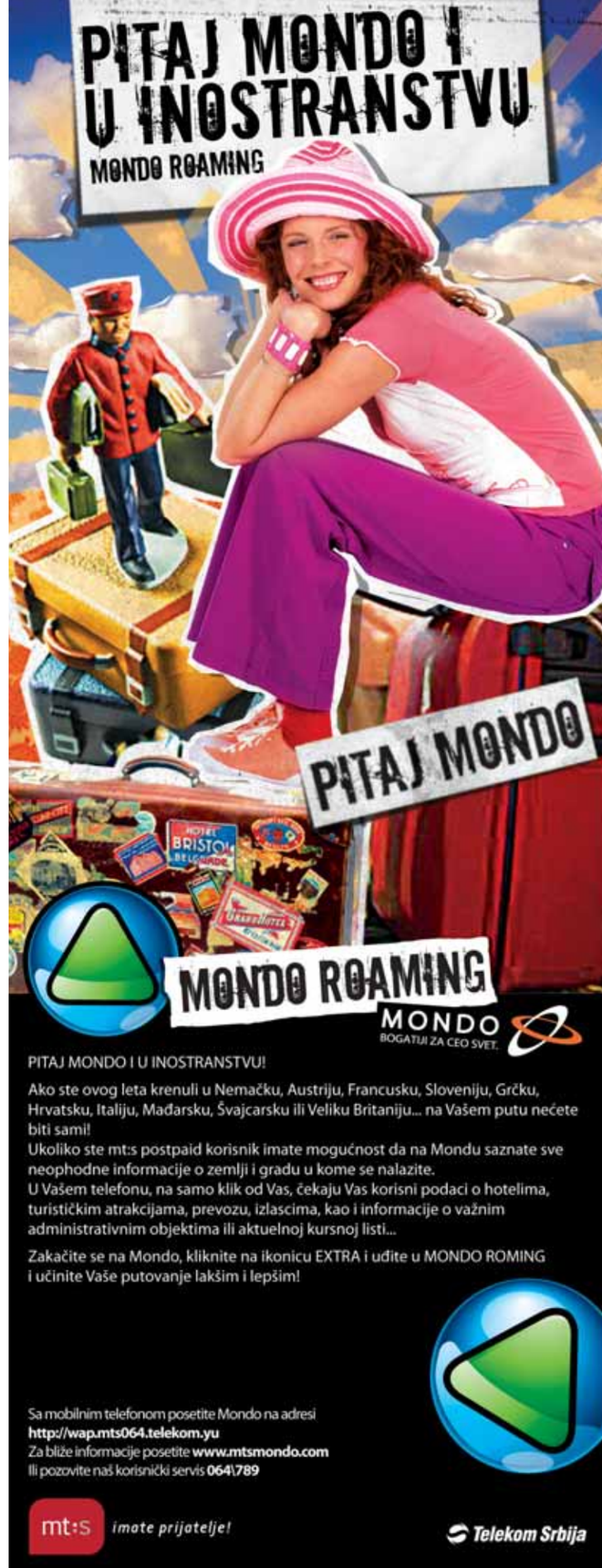

Akva-park u **Mamaji**

kod mlađih, budući da je voda toplija nego na morskim plažama. Malo veće jezero, Tekirgiol, nalazi se nešto južnije i predstavlja bivšu reku, pa se shodno njegovom poreklu tu nalazi i banja sa crnim lekovitim blatom, koje posebno pogoduje lečenju reumatizma. Ovo je jedino mesto u Rumuniji gde je dozvoljen nudizam, iz praktičnih razloga. Neptun-Olimp, kako često zajedno posmatraju ova dva rizorta, pre 1989. godine su bili ekskluzivna odmarališta za partijski vrh Rumunije. Olimp, sa svojim hotelima na plaži, predstavlja party-raj, a samo kilometar udaljeni Neptun ništa ne zaostaje - pun je diskoteka i kafea... Na krajnjem jugu rivijere nalazi se Mangalija, nekadašnji grčki Kalatis, najstariji grad cele zemlje. Grad je pun zelenila, ima dosta kulturnih znamenitosti i privlači nešto ozbiljniju klijentelu.

Bijaric

Biser francuske turističke ponude nalazi se na atlantskoj obali, gde su plima i oseka drastične, gde vetar duva takvom jačinom da se sva sparina leta oduva u jednom potezu Eolove ruke. Mesto koje vole surferi, zbog ogromnih talasa koje taj vetar pravi, poput obližnjeg San Sebastijana u Španiji, mesto koje voli džet-set, i to ne samo Francuske. Bijaric, kako to čudno zvuči, zar ne? Zato što to i nije francusko ime, već baskijsko. Bijaric (Biarritz) se nalazi nedaleko od španske granice, na obali koja je čak i poznata pod nazivom Obala Baska(Côte des Basques). Dakle, francuska Baskija. No, upravo je ta veza sa Španijom uticala da Bijaric postane mondensko mesto. Naime, žena Napoleona III Euhenija de Montiho je još kao dete obožavala baskijsku obalu i zato je, posle udaje za francuskog cara i izabrala ovo mesto za svoju letnju rezidenciju. A kud car i carica, tu i sva aristokratija. Kud aristokratija, tu i trgovci i ostala plutokratija. Gde odoše bogati, tu su već i lepi i talentovani, a i siromašni. I - zvezda, Bijaric, je rođena.

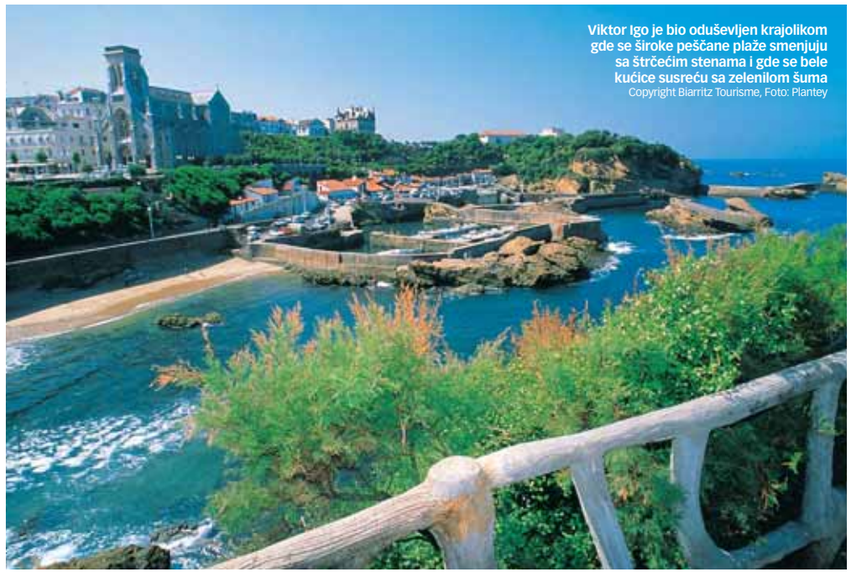
Viktor Igo je bio oduševljen krajolikom gde se široke peščane plaže smenjuju sa štrčećim stenama i gde se bele kućice (sada već zamenjene modernim hotelima) susreću sa zelenilom šuma.

Bijaric je stecište francuskog, ali i svetskog džet-seta
Copyright Biarritz Tourisme, Foto: Pavlovsky

Tamni pesak, francuski restorani, tamni okean koji nasrće na obalu... Ko se ne bi zaljubio. Tako bi i sa svetskom aristokratijom, koja je sledila francusku. I dalje je sledi, naveliko. Najpoznatiji hotel, a ujedno i najskuplji je crvenkasti l'Hôtel du Palais, na obali, u kome se još dele ključevi sa monogramom Napoleona III, jer je njega i proslavila pomenuta carica. Najbolji restoran je La Rotonde, sa divnim panoramskim pogledom koji se pruža sa terase i u kome se može okusiti prava i najbolja baskijska kuhinja na svetu. Tradicionalna, a francuski ukusna, kako kažu. Ako nemate novca za ultrabogati provod, ništa zato. Dođite u svakom slučaju. Treba se okupati na Kraljevskoj plaži, videti Morski muzej sa Akvarijumom koji poseduje 150 vrsta riba i 350 vrsta ptica... Treba pogledati i crkvu Sveti Aleksandar Nevski. Da, da. Ime je pravoslavno i crkva je pravoslavna. Sa velikom plavom kupolom u obliku lukovice, crkva je svedočanstvo ogromnog prisustva ruske carske aristokratije, koju danas sledi ona obogaćena u vreme pada socijalizma. Tu je i katolička crkva posvećena tipično "španskoj" Gospi od Gvadalupe, za koju je, naravno, "kriva" pomenuta španska carica na francuskom prestolu. Treba jesti ribu, ostrige i čokoladni "fondant", naravno sa pogledom na more. Ili pršut iz obližnje Bajone, ili potrošiti koji euro u Gran kazinu u stilu art-dekoa. Sama šetnja Velikim kejom i ispijanje kafe na ovom prelepom mestu je priča za sebe... Nisu svi oni poznati: Ravel, Sara Bernar, Stravinski, Čaplin i Hemingvej, Kokto, Gari Kuper, Sinatra i Bing Krozbi, britanska kraljevska porodica... bili u krivu, zar ne? A ako vam ta imena ništa ne znače, pomislite samo na ovo: ovo je jedan od dva najveća centra evropskog vindsurfinga i surfovanja uopšte! Tu se stalno održavaju nekakva takmičenja u surfu: Trofej Quicksilver Maider Arosteguy, Biarritz Srf Festival, Pro Juniors International... Zašto ne biste naučili da surfujete baš ovde, ako već nemate novca, a ni vremena da odete do Kalifornije? U ovakvoj atmosferi...

Viktor Igo je bio oduševljen krajolikom gde se široke peščane plaže smenjuju sa štrčećim stenama i gde se bele kućice susreću sa zelenilom šuma
Copyright Biarritz Tourisme, Foto: Plantey

Atlantska obala, mesto gde su plima i oseka drastične, gde vetar svojom jačinom oduva svu sparinu leta
Copyright Biarritz Tourisme, Foto: Pavlovsky

U okolini:
U mestu Sen-Žan-de-Luz , 15 kilometara južno od Bijarica, nalazi se centar najveće škole surfa. Ako već imate šengensku vizu, navratite u živopisni španski grad San Sebastijan (na baskijskom Donostija), gde su arhitektura, piće i hrana slični, ali opet ne i isti... Ili do Bajona, gde možete probati pravu pršutu, dimljenu u domaćim sušarama... i poneti kući neki jestivi suvenir! Iz domaće radinosti... Iz zemlje Baska.